

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 2 października 2012 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku I Wydział Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Małgorzata Kudrycka-Jarosz

Protokolant: Starszy protokolant Katarzyna Sokół

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2012 roku w Białymstoku
na rozprawie
sprawy z powództwa Stanisława Bartnika
przeciwko Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej
o ustalenie nieważności uchwały

- I. Oddala powództwo;
- II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Po sprecyzowaniu stanowiska, powód Stanisław Bartnik wnosil o ustalenie nieważności uchwał zarządu i rady nadzorczej Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej w przedmiocie odmowy przyjęcia w poczet członków tejże spółdzielni, oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że zarząd Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej podejmując zaskarżoną uchwałę nie wskazał merytorycznych podstaw swojej decyzji. Odmowa przyjęcia go w poczet członków pozwanej spółdzielni, jego zdaniem w

bezpośredni sposób narusza jego prawa do współdecydowania o kosztach zarządzania, pożytkach, wydatkach remontowych, oraz zasadach rozliczania w nieruchomości, w której ma prawa majątkowe. Blokuje ona także aktywność członkowską powoda, który nie ma prawa uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, w wyborach rady nadzorczej, składania projektów uchwał i korzystania z uprawnień kontrolnych wynikających z przepisów ustawy.

Tym samym, zdaniem powoda, zaskarżona uchwała jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego oraz konstytucyjnymi zasadami ochrony własności, równości oraz zakazem dyskryminacji, powinna zostać uznana za nieważną (k. 2 – 3, 89 – 90, 96).

Pozwana Białostocka Spółdzielnia Mieszkaniowa w Białymstoku wniosła o oddalenie powództwa, oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że ani z przepisów prawa, ani z postanowień statutu spółdzielni nie wynika roszczenie powoda o przyjęcie w poczet członków. Pozwany powołał przy tym na stanowisko wyrażone w doktrynie oraz orzecznictwie.

Niezależnie od tego pozwana podniosła, iż dotychczasowa postawa powoda, w kontekście podejmowanych przez niego inicjatyw wymierzonych przeciwko pozwanej spółdzielni, nie daje gwarancji poszanowania podstawowych praw wynikających z członkostwa, a tym bardziej działania w interesie i na rzecz Spółdzielni (k. 11 – 17).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód w dniu 1 lutego 2012 roku złożył deklarację przystąpienia do Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej, wnosząc o przyjęcie go w poczet członków Spółdzielni. Jednocześnie złożył odpis umowy dożywocia, sporządzonej w formie aktu notarialnego, z dnia 7 października 2011 roku, rep. A. nr [REDAKTED]. Na podstawie powyższej umowy powód stał się właścicielem lokalu mieszkalnego, stanowiącego odrębną nieruchomość, oznaczonego numerem [REDAKTED] o powierzchni [REDAKTED] m², znajdującego się w budynku położonym w Białymstoku przy ul.

[REDAKCYJNE] wraz z przynależną piwnicą, oraz udziałem obejmującym 397/108134 części w nieruchomości wspólnej.

Uchwałą z dnia 1 marca 2012 roku, nr 1/9/2012, Zarząd Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Białymstoku odmówił przyjęcia powoda w poczet członków spółdzielni. W uzasadnieniu wskazano, iż dotychczasowa postawa powoda w kontekście podejmowanych przez niego inicjatyw przeciwko Spółdzielni, nie daje gwarancji poszanowania przez niego podstawowych praw wynikających z członkostwa, a tym bardziej działania w interesie i na rzecz spółdzielni (k. 4).

Rada Nadzorcza Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej, po rozpoznaniu odwołania powoda od powyższej uchwały (k. 5), uchwałą z dnia 16 maja 2012 roku, nr 24/10/2012 utrzymała w mocy zaskarżoną uchwałę (k. 8).

O treści uchwał, sposobie ich zaskarżania, a także o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej, w przedmiocie rozpoznania odwołania, powód został powiadomiony w formie pisemnej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (k. 24, 27, 28).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 roku Prawo Spółdzielcze (Dz. U. 2003 nr 188 poz. 1848 z późn. zm.), kandydat na członka spółdzielni, pod rygorem nieważności powinien złożyć pisemną deklarację przystąpienia do spółdzielni. Stosownie do art. 17 § 4 ustawy Prawo Spółdzielcze, to statut spółdzielni określa organ upoważniony do przyjmowania kandydatów w poczet członków spółdzielni.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury w tym zakresie, odmowa przyjęcia kandydata oraz zajęcie w tej kwestii przez organ odwoławczy negatywnego stanowiska, wyczerpuje procedurę i nie ma możliwości składania kolejnych odwołań albo zaskarżenia do sądu odmowy przyjęcia w poczet członków spółdzielni.

Podejmowane przez organy spółdzielni uchwały związane z członkostwem dotyczą stosunków spoza sfery prawa cywilnego i spory powstające na ich tle mogą

być rozpoznane przez sądy powszechne wyłącznie w przypadkach, w których przepis szczególny poddaje je pod rozpoznanie tych sądów. Prawo spółdzielcze nie przewiduje zaś możliwości zaskarżenia do Sądu uchwały odmawiającej przyjęcia w poczet członków.

Spółdzielnia jest samorządnym zrzeszeniem członków i zgodnie z art. 17 § 1 pr. spółdzielczego sama przyjmuje członków, ale co do zasady nie ma takiego obowiązku. Prawo spółdzielcze zatem nie przyznaje osobie, która wyrazi gotowość wstąpienia do spółdzielni, roszczenia o przyjęcie jej do grona członków.

Od tej zasady mogą jednak być wyjątki, a dotyczą one możliwości zgłaszania i dochodzenia na drodze sądowej roszczeń o przyjęcie do spółdzielni w trzech przypadkach: 1) gdy statut spółdzielni stanowi, że w określonym przypadkach spółdzielnia nie może odmówić przyjęcia w poczet członków, 2) gdy z umowy zawartej ze spółdzielnią wynika, iż kandydat powinien zostać przyjęty w poczet członków, 3) gdy roszczenie o przyjęcie do spółdzielni wynika z przepisów szczególnych.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy powód nie wykazał aby jego roszczenie o przyjęcie do spółdzielni wynikało ze szczególnej podstawy w/w, tj. statutu spółdzielni, umowy zawartej ze spółdzielnią albo szczególnego przepisu. Dlatego też powyższe roszczenie ma nie przysługiwać i jako takie nie zasługuje na akceptację.

Wprawdzie powód domagając się ustalenia nieważności powyższej uchwały wskazywał, iż narusza ona zasady współżycia społecznego, konstytucyjne zasady ochrony własności i równości, w związku z czym zgodnie z treścią art. 58 § 2 kc jest nieważna, tym niemniej poza powołaniem się na powyższe okoliczności, zgodnie z art. 6 kc na powodzie ciążył obowiązek ich wykazania.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy sprawy nie pozwala na uznanie, by zaskarżona uchwała w jakikolwiek sposób naruszała prawa powoda. Jak to już zostało wskazane powyżej, zgodnie z zasadą samorządności spółdzielni, poza okolicznościami szczególnymi, tylko jej organy powinny oceniać czy osoba zgłaszająca wolę przystąpienia odpowiada wymaganiom stawianym członkom danej spółdzielni.

Samo posiadanie prawa własności lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku będącym w zasobach spółdzielni i wola przystąpienia do niej, jest niewystarczające dla stwierdzenia, że uchwała odmawiająca przyjęcia w poczet członków spółdzielni, narusza zasady współżycia społecznego, oraz prawa powoda zagwarantowane mu w Konstytucji. Sąd nie dopatrzył się także, by zaskarżona uchwała w jakikolwiek sposób naruszała prawo własności powoda, które nabył w drodze umowy dożywocia.

Co więcej, uwzględnienie argumentacji powoda, prowadziłoby do stwierdzenia, iż spółdzielnia de facto nie ma prawa do oceny kandydatów na członków spółdzielni i podejmowania uchwał odmawiających prawa członkostwa każdemu zgłaszającemu się właścicielowi lokalu. Powyższe byłoby zaprzeczeniem zasady samorządności spółdzielni.

Na marginesie wskazać należy, iż podnoszone przez powoda w toku procesu okoliczności związane z jego działalnością w stowarzyszeniu Nasze Osiedle i załączane na ich potwierdzenie stosowne dokumenty, nie mogły być przedmiotem merytorycznej oceny, z uwagi na fakt, iż nie dotyczą one niniejszego sporu.

W związku z powyższym na mocy art. 189 kpc w zw. z art. 58 § 2 kc orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, jest konsekwencją oddalenia powództwa. Powód, jako przegrywający sprawę, jest zobowiązany na podstawie art. 98 kpc do zwrotu na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego. Ich wysokość została ustalona na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 z późn. zm.). Obejmują one także kwotę 17 zł uiszczoną tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

